

Niebo według wizji Stefanii Horak

Autor: frater - 08/27/2015 08:20

Niebo według Stefanii Horak

„Jakie jest Niebo? Gdyby to chcieć po naszemu wyrazić, trzeba by powiedzieć przede wszystkim, że Niebo jest - tęczowe. Wszystko tam bowiem przetłumaczone jest na kolory. Świat zmysłowy zna zaledwie znikomą część istniejących we wszechświecie barw - tę, którą nasze śmiertelne oczy muszą rozpoznać. Wzrok duszy wyłapuje nieskończoną niepojętą ich ilość. Nasze ziemskie barwy w porównaniu z tamtymi są szare i brudne. Nie możemy sobie stworzyć nawet pojęcia o ich skali i bogactwie (...) Młła, nieporadna wyobraźnia ludzka, nie mogąc na to znaleźć innego określenia, mówi że szczęściem wiecznym jest śpiew głoszący chwałę Bożą i ustawiczne patrzenie w Oblicze Boga. Niebo, to nie bezruch i beczynność. Patrzenie w oblicze Boga, to niemożność czynienia czegokolwiek inaczej, niż wedle Jego woli. Gdyby to chcieć znowu do czegoś zrozumiałego nam porównać, można by powiedzieć, że stan zbawionej duszy, to posłuszne, celowe i twórcze krążenie jej świadomości w rytm uderzeń Wszechmocy Bożego Serca. A to jest szczęście! Zbawiona dusza widzi i rozumie, zna i podziwia Bożą Potęgę, Dobroć, Świętość i Mądrość i tą Mądrością się syci, czerpie z niej, żyje nią. (...) Wszystko jest sprawiedliwe. Wszystko jest dobre i jasne. Wszyscy posiadają to, co ich wypełnia, to za czym tęsknili i w czasie ziemskiej wędrówki i to, do czego nie umieli przez niedociągnięcia duchowe. Tu urzeczywistnia się wszystko, co nasza wyobraźnia mogła stworzyć. Wszystkie bowiem najbardziej fantastyczne myśli ludzkie są ledwie bladym, dalekim refleksem pomysłowości Bożej. Każda Jego myśl jest równocześnie aktem twórczym. W Niebie odnajdzie dusza wszystkie upagnienia, ale odnajdzie je w formie doskonałej. Odnajdzie tam to nawet, co niepomysłane leżało na dnie, jako tęsknota.”

Źródło: Horak F. „Święta Pani”, Wydawnictwo Arka 2009, s.175

=====